

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Cuculeac Oleg xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.11.2017 – 06.03.2018;

Instanța de apel: 05.04.2018 – 10.05.2018;

Instanța de recurs: 31.07.2018 – 31.10.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 06 martie 2018, în temeiul prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Cuculeac Oleg, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că inculpatul Cuculeac Oleg, la data de 30 martie 2017, aproximativ la ora 17:30, conducând automobilul model „BMW 528 I”, n/î xxxxx, în care îi avea în calitate de pasageri pe Glavațchi Valentina, pe bancheta din față a pasagerului și pe Ababii Valentina și Cîrlig Iurie - pe bancheta din spate, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, încălcând astfel prevederile art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009.

Astfel, deplasându-se pe str. Ștefan cel Mare, din s. Hagimus, r-nul Căușeni, din direcția or. Bender - spre s. Chircăiești, r-nul Căușeni, încălcând prevederile art. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, deoarece se deplasa pe un drum cu curbe și neținând cont de limita de viteză stabilită, deoarece se deplasa prin localitate cu o viteză de aproximativ 120 km/h, după o curbă, în preajma blocului locativ nr. 106, a pierdut controlul asupra automobilului, în rezultat automobilul a ieșit de pe carosabil, s-a ciocnit într-un pilon din beton armat, de la rețelele de telecomunicații, după care s-a inversat.

În urma accidentului rutier, pasagerului Ababii Valentina, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, leziuni care conform raportului de constatare nr. 128/D din 15 iunie 2017, se califică ca vătămare ușoară; pasagerului Glavațchi Daniela, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de plăgi excoriate contuzionate multiple pe față, frunte pe dreapta, antebraț și mână, care se califică ca vătămare ușoară, iar pasagerului Cîrlig Iurie i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: traumă vertebro-medulară închisă în regiunea cervicală, fractură-luxație la nivelul intervertebral C4-C5 cu hernie de disc dorsală și contuzie medulară la acest nivel, tetraplegie, dereglări sfincteriene de tip retenție, leziuni care conform raportului de expertiză nr. 104/D din 08 septembrie 2017, se califică ca vătămare gravă.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Cuculeac Oleg să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat dezacordul cu blândețea pedepsei aplicate, considerând că prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, or, deși infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal este clasificată drept infracțiune săvârșită din imprudență, Cuculeac Oleg, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, intenționat a urcat la volan și a condus automobilul cu încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, în care avea și pasageri, punând astfel în pericol viața acestora.

Astfel, în opinia acuzatorului de stat, prin sentința din 06 martie 2018, nu a fost atins scopul legii penale și anume corectarea persoanei prin aplicarea unei

pedepse echitabile în raport cu fapta comisă, consecințele survenite precum și pentru a preveni comiterea unor astfel de infracțiuni de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, apelul a fost respins ca nefondat și menținută sentința.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat, că prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Cuculeac Oleg, luând în considerare că acesta a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, cauza penală fiind examinată de către instanța de fond în procedura simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat, că este cert convinsă de corectitudinea soluției primei instanțe cu privire la individualizarea pedepsei aplicate în privința inculpatului Cuculeac Oleg, fiind luate în considerație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante prevăzute de art. art. 76, 77 Cod penal, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, au fost respinse argumentele invocate de către acuzatorul de stat precum, că prima instanță a aplicat lui Cuculeac Oleg o pedeapsă prea blândă, care nu-și va atinge scopul asupra corectării și reeducării vinovatului.

Având în susținere prevederile art. 75 Cod penal, instanța de apel a statuat, că aplicând pedeapsa, instanța de fond a reținut ca fiind pertinente următoarele caracteristici ale inculpatului Cuculeac Oleg, care și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, are la întreținere doi copii minori, a restituit integral prejudiciul cauzat persoanelor, care au suferit în urma accidentului, iar acestea nu au careva pretenții față de inculpat, anterior nu este judecat și a asigurat instanța că nu va mai săvârși pentru viitor fapte, ce contravin legii.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că în speță acuzatorul de stat nu a explicat de ce anume caracteristicile date urmau să impună stabilirea de către instanța de apel a unei pedepse mai aspre or, având în vedere durata examinării cauzei de către prima instanță, aceasta a avut ocazia să examineze suficient de amănunțit personalitatea inculpatului, aplicându-i pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile legale.

Subsecvent instanța de apel a menționat că potrivit prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Cuculeac Oleg, în funcție de

caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, care se pedepsesc cu închisoare de la 4 la 8 ani.

Astfel, limitele de pedeapsă pentru Cuculeac Oleg au fost stabilite cu aplicarea art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, de la 2,6 ani la 5,3 ani.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele acuzatorului de stat precum că pedeapsa penală stabilită lui Cuculeac Oleg este nejustificată și nu corespunde gravității faptelor imputate și circumstanțelor cazului, inclusiv în coroborare cu personalitatea celui vinovat și comportamentului acestuia, reiterând că prima instanță a luat în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de legislația penală, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, concluzionând întemeiat asupra faptului, că sentința de condamnare, în prezenta cauză penală, va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează că instanța de apel a ignorat prevederile art. 61 Cod penal, or, aplicând o pedeapsă cu suspendarea condiționată pentru săvârșirea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere a unor noi infracțiuni atât de către inculpat, precum și de către alte persoane, restabilirea echității sociale.

Menționează că dispoziția art. 90 Cod penal obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, pe când instanța s-a limitat doar la enumerarea circumstanțelor pe care le consideră atenuante.

Totodată, instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală.

Consideră recurentul, că instanța de apel nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, ignorând prevederile art. 75 Cod penal, or, circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia.

Apreciind circumstanțele cauzei penale și a faptei imputate inculpatului, recurentul consideră oportună evaluarea juridică, socială a acțiunilor acestuia, sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, pentru încălcarea căreia fost adus în fața instanței de judecată.

Astfel, în opinia acuzatorului de stat instanțele de fond nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâri neîntemeiate.

Remarcă că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Conform textului alin. (1) art. 90 Cod penal, instanțe numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie arătate în decizie.

În plus la cele menționate, instanța de judecată va ține seama de trecutul vinovatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, în societate etc.

Ținând cont de cele expuse precum și faptul că instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, aceasta greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate.

6. Avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului a depus referință la recursul acuzatorului de stat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În susținerea acestei opinii, apărarea menționează că soluția adoptată de către instanța de apel este justificată, întemeiată și legală, pe când argumentele recursului procurorului poartă un caracter declarativ.

6.1. Inculpatul Cuculeac Oleg, de asemenea a depus referință pe marginea argumentelor invocate de către acuzatorul de stat în cererea de recurs, solicitând declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Susține inculpatul, că instanța de apel a examinat cauza în strictă conformitate cu normele de procedură, aceasta cuprinzând motive clare și legale asupra tuturor argumentelor invocate în apel.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate

de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că acuzatorul de stat invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau când 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal conchide că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume din motivul că, în opinia sa, instanța de apel greșit a menținut sentința în partea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal.

Raportând însă argumentele invocate la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă, că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Reieșind din partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75-77, 90 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții

generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a conchis, că vinovăția inculpatului Cuculeac Oleg este pe deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, care prevede pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani.

Totodată, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a reținut opinia primei instanțe privind stabilirea unor noi limite de pedeapsă aplicabile în privința inculpatului, de la 2,6 ani la 5,3 ani.

În practica judiciară constantă a fost statuat, că prin sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*” legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal atestă, că instanța de apel corect a stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia au luat în considerație, că Cuculeac Oleg și-a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, a solicitat examinarea pricinii în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea

condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Așadar, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe cu privire la suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, a ținut cont de faptul că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor grave, săvârșită din imprudență, iar art. 90 Cod penal nu interzice dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor pentru săvârșirea acestui gen de infracțiuni, că inculpatul Cuculeac Oleg are la întreținere doi copii minori, a restituit integral prejudiciul cauzat persoanelor, care au suferit în urma accidentului, că părțile vătămate nu au careva pretenții față de inculpat, acesta anterior nu este judecat și a asigurat instanța că nu va mai săvârși pentru viitor fapte, ce contravin legii.

Așadar, în contextul circumstanțelor evidențiate, Colegiul penal consideră că atât instanța de apel, cât și prima instanță corect au ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece din circumstanțele speței rezultă că inculpatul a înțeles pericolul social al acțiunilor sale infracționale.

Prin urmare, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat cu referire la faptul că instanțele de fond nu au motivat circumstanțele care au constituit motiv de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

În contextul celor expuse, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală în privința lui ***Cuculeac Oleg xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la ***30 noiembrie 2018***.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor